

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.281 van 21 januari 1999
in de zaak A. 53.499/VII-12.138.**

In zake : Paul LATAIRE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. CORNELISSEN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Langerbruggestraat 16 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Paul LATAIRE op 2 september 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 5 juli 1993 van de Minister Vice-President van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting, waarbij het besluit van 21 januari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende toekenning aan verzoeker van een milieuvergunning om een varkensfokkerij met 900 mestvarkens, gelegen te BEERNEM, Sint-Jorisstraat 85, verder te exploiteren (regulariseren) en uit te breiden met 677 m³ mest tot een totale capaciteit van 900 mestvarkens, 964 m³ mest en 100 ton kunstmest, in beroep wordt opgeheven en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 45.107 van 2 december 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoeker;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 november 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. VAN DER SYPE die, loco advocaat A. CORNELISSEN verschijnt voor de verzoeker, en van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat F. DE BISSCHOP verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1.1. Overwegende dat de verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen rechtsbeginsel krachtens hetwelk een administratieve beslissing op in feite en in rechte aanvaardbare motieven moet berusten, en aan de dwaling omtrent de feiten; dat hij betoogt dat het bestreden besluit in essentie op drie motieven berust, met name :

"1. De exploitatie zou in strijd zijn met de bestemmingsvoorschriften van het gebied waarin zij is gelegen, gelet op de ligging van de inrichting in een gebied voor milieubelastende nijverheid volgens het gewestplan Brugge-Oostkust (K.B. van 07.04.1977) en in een nijverheidszone volgens het BPA 'Industrieterrein Hulstlo' (K.B. van 23.01.1978).

2. De mestafzet zou onvoldoende worden gewaarborgd, zodat zelfs mits naleving van de op te leggen milieuvergunningsvoorwaarden de risico's niet tot een aanvaardbaar niveau zouden kunnen worden beperkt.

3. De exploitatie zou geen bestaande varkensfokkerij zijn, nu de kadastrale gegevens niet zouden overeenstemmen";

dat hij met betrekking tot het eerste motief doet gelden dat het bestreden besluit onvoldoende de door de bestendige deputatie gekozen oplossing weerlegt die erin bestond de vergunning te verlenen voor een termijn van tien jaar met het oog op een herlokalisatie van het bedrijf; dat hij voorts stelt dat de aanwezigheid van zijn bedrijf de realisatie van de industriële doeleinden helemaal niet belemmeren zal; dat hij met betrekking tot het tweede motief benadrukt dat het geen gemotiveerde weerlegging inhoudt van de motivatie van de bestendige deputatie die op basis van de voorhanden zijnde gegevens net tot het omgekeerde besluit kwam; dat hij daar nog aan toevoegt dat het bestreden besluit, wat de mestafzetmogelijkheden betreft, naar de feiten onjuist gemotiveerd is, daar de mestafzet voor de jaren 1993 en 1994 volledig werd bewezen door de voorgelegde overeenkomsten van terbeschikkingstelling van gronden

voor het uitspreiden van mest; dat hij ten slotte doet gelden dat ook het derde motief op foutieve gegevens is gesteund, nu "aan de hand van de bij de vergunningsaanvraag gevoegde kadastrale plannen en de thans medegedeelde notariële akten van eigendomsoverdracht gemakkelijk aangetoond kan worden dat in de loop der jaren slechts de kadastrale perceelsnummers zijn gewijzigd, maar dat het nog steeds over hetzelfde bedrijf gaat dat nu reeds sedert meer dan 25 jaar ongewijzigd op de zelfde plaats wordt uitgebraat";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord, met betrekking tot het eerste motief repliceert dat, daargelaten de vraag of verzoekers bedrijf inderdaad ongemoeid zal worden gelaten bij de realisatie van het bedrijventerrein, dit niets afdoet aan de planologische onverenigbaarheid op zichzelf en de andere mogelijke gevolgen van planologische onverenigbaarheid zoals de onmiskenbare belemmering door gebouwen dienstig voor varkensfokkerij van de rationele ontwikkeling van een industriegebied; dat zij ten aanzien van de twee andere motieven onder meer stelt dat de voormelde stedenbouwkundige motieven volstaan om de bestreden beslissing te schragen;

Overwegende dat de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord wat het stedenbouwkundig motief betreft, nog doet gelden dat hij blijft staande houden dat de loutere verwijzing naar de strijdigheid van de door zijn bedrijf ontplooidde activiteiten met deze bestemmingsvoorschriften als motivering voor een weigeringsbesluit niet kan volstaan, dat de verwerende partij diende aan te duiden waarom in onderhavige zaak de strijdigheid met de bestemmingsvoorschriften de weigering voor gevolg moest hebben, en dat de loutere verwijzing naar het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen niet kan volstaan

als motivering; dat de verzoeker voorts doet gelden dat zijn bedrijf reeds een geldige bouwvergunning had, dat bovendien artikel 22 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 voorziet in de mogelijkheid van termijnverlenging voor zonevreemde bedrijven, en dat het motief van de strijdigheid met de bestemmingsvoorschriften moet worden ingevuld en geconcretiseerd;

1.1.2.1. Overwegende dat het bestreden besluit als redengeving onder meer vermeldt :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied voor milieubelastende nijverheid volgens het gewestplan Brugge-Oostkust (K.B. van 7.4.1977);

Gelet op de ligging van de inrichting in een nijverheidszone volgens het BPA 'Industrieterrein Hulstlo' (K.B. van 23.1.1978);

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, strijdig is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften behoudens voor wat betreft de opslag van kunstmeststoffen";

1.1.2.2. Overwegende dat de overheid die moet beschikken op een aanvraag om een milieuvergunning krachtens artikel 2, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijk ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, ertoe gehouden is de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen, wat o.m. inhoudt dat zij de vergunning dient te weigeren indien de inrichting niet past in de bindende voorzieningen van het plan; dat verzoeker in de uiteenzetting van het eerste middel zelf stelt :

"Er kan niet worden geloofd dat het bedrijf in een nijverheidszone is gelegen volgens het vigerende gewestplan en volgens het van kracht zijnde B.P.A.",

en dit herhaalt in zijn memorie van wederantwoord; dat hij niet betwist dat de inrichting strijdig is zowel met de door het gewestplan Brugge-Oostkust als met de door het bijzonder plan van aanleg "Industrieterrein Hulstlo" aan het betrokken gebied gegeven bestemming; dat hij, in die omstandigheden, gelet op de bindende en verordenende kracht van de gewestplannen, ten onrechte meent dat het bestreden besluit diende te motiveren waarom de niet-betwiste strijdigheid met het gewestplan tot de weigering van de gevraagde vergunning diende te leiden; dat, eens die strijdigheid vastgesteld, de vergunning-verlenende overheid immers niet meer over een discretionaire bevoegdheid beschikte om de vergunning al dan niet te verlenen, doch alleen de aanvraag kon weigeren; dat zijn argumentatie aangaande de stedenbouwkundige toelaatbaarheid van de inrichting bijgevolg voor het overige niet dienstig is;

1.1.2.3. Overwegende dat de aangehaalde redengeving volstaat om het bestreden besluit wettelijk te verantwoorden; dat de overige in het middel bekritiseerde motieven dan ook als motieven ten overvloede moeten worden aangemerkt; dat de op zodanige motieven geleverde kritiek niet dienend is;

1.1.2.4. Overwegende dat het eerste middel bijgevolg ongegrond is;

1.2. Overwegende dat het tweede middel is afgeleid uit de schending van het redelijkheids- en het vertrouwensbeginsel;

Overwegende dat, in acht genomen wat werd geschreven bij het onderzoek van het eerste middel, verzoeker niet op goede gronden de schending van het redelijkheidsbeginsel kan inroepen, vermits de verwerende partij slechts vermocht de vergunning te weigeren en dienaangaande niet over enige discretionaire

bevoegdheid beschikte; dat hij redelijkerwijze evenmin erop mocht vertrouwen dat de gevraagde vergunning hem zou worden verleend, al ware het maar omdat de inrichting niet verenigbaar is met de bestemmingsvoorschriften van de aanlegplannen, wat hij trouwens niet betwist; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig januari 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.